अपवर्गवर्धनंमोक्षेरतिजनकमीषत्स्मितेनशोभितमाननंयस्य ॥ १२ ॥ आध्यात्मिकआत्मिनिष्ठः यत्रयस्मिन् ॥ १२ ॥ १४ ॥ तत्रसर्वांगनेपु क्षि ण्यंचित्तसंयमाधीनमितिदर्शयन्नाह चेतइति अस्यात्मनोजीवस्यगुणेषुविषयेषुपुंसिपरमेश्वरे वाशब्दस्तुशब्दार्थे ॥ १५ ॥ यथाचित्तसंयमे पुरुषार्थसिद्धिस्तदर्शयतित्रिभिः मलैवींतंविरहितंयदाशुद्धंमनोभवति मनःशुद्धेर्ज्ञापकमाह अदुःखमिति ॥ १६ ॥ निरंतरंनिर्भेदम् अणिमा

इतिस्वमातुर्निरवद्यमीप्सितंनिशम्यपुंसामपवर्गवर्धनम् ॥ धियाऽभिनंद्यात्मवतांसतांगति र्वभाषईषित्मतशोभिताननः॥ १२॥ श्रीभगवानुवाच योगआध्यात्मकःपुंसांमतोनिःश्रेयसायमे अत्यंतोपरितर्यत्रदुःखस्यच्युखस्यच॥१३॥तिममंतेप्रवक्ष्यामियमवोचंपुराऽनघे॥ऋषीणांश्रोतुकामा नांयोगंसर्वीगनैपुणम्॥ १४॥ चेतःखल्वस्यवंधायमुक्तयेचात्मनोमतम् ॥ गुणेषुसक्तंबंधायरतंवापुंसिमु क्ये॥ १५॥ अहंममाभिमानोत्यैःकामलोभादिभिर्मलैः॥वीतंयदामनःश्रुद्धमदुःखमसुखंसमम्॥१६॥ तदापुरुषआत्मानंकेवलंप्रकृतेःपरम्॥ निरंतरंस्वयंज्योतिरणिमानमखंडितम् ॥ १७॥ ज्ञानवैराग्ययुक्तेन भक्तियुक्तेनचात्मना॥ परिपश्यत्युदासीनंत्रकृतिंचहतोजसम्॥१८॥ नयुज्यमानयाभक्त्याभगवत्यखिला त्मिनि॥ सदशोऽस्तिशिवःपंथायोगिनांब्रह्मसिद्धये॥ १९॥ प्रसंगमजरंपाशमात्मनःकवयोविद्धः ॥ सएव साधुषुरुतोमोक्षद्वारमपाचतम्॥ २०॥ तितिक्षवःकारुणिकाःसुरूदःसर्वदेहिनाम्॥ अजातशत्रवःशांताः साधवःसाधुभूषणाः॥२१॥ मय्यनन्येनभावेनभिक्विवियेद्द्वाम्॥ मत्क्रतेत्यक्तकर्माणस्यकस्वजनबांध वाः॥२२॥मदाश्रयाःकथामृष्टाःश्रण्वंतिकथयंतिच॥तपंतिविविधास्तापानैतान्मद्वतचेतसः॥२३॥

नंसूक्ष्ममखंडितमपरिच्छिन्नम् ॥ १७ ॥ इतोजसंक्षीणबलाम् ॥ १८ ॥ मनःशुद्धौच भक्तिरेवांतरंगस्राधनमित्याह नेति ॥ १९ ॥ अस्यसर्व स्थापिसत्संगोमूलमित्याह प्रसंगमिति अपादतंनिरावरणम् ॥ २० ॥ साधूनांलक्षणमाह तितिक्षवइतिचतुर्भिः साधवः शास्त्रानुवर्त्तिनः साधुसु शीलंतदेवभूषणयेषाम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ एतानुक्तलक्षणान्तापाआध्यात्मिकादयोनतपंतिनव्यथयंति कुतः मद्रतंचेतोयेषांतान् ॥ २३ ॥